

DECIZIA nr. 371/18.05.2015
privind soluționarea contestației formulate de
X,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 19564/11.03.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți din cadrul D.G.R.F.P.B. cu privire la contestația formulată de X.– PL X, cu sediul în Varșovia, str. X, nr. X, Polonia, formulată prin consultant Dr X cu sediul în Varșovia, str. X, nr. X, Polonia.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la 01.07.2013 și înregistrată sub nr. X/05.07.2013, îl constituie decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/12.06.2013, prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă de X lei.

Având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (2) din Directiva 2008/9/CE din 12 februarie 2008 și constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin.(1) lit b), coroborat cu pct. 3.7. din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de X.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Societatea arată că motivul respingerii cererii de rambursare a TVA este că nu sunt atașate confirmările efectuării plăților bancare pentru facturi și afirmă că nu a avut posibilitate să prezinte mai devreme aceste confirmări. După colectarea tuturor documentelor necesare, corectura a fost atașată imediat la cerere, solicitând în acest sens emiterea unei decizii pozitive la contestația depusă.

II. Prin decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/12.06.2013 organele de specialitate din cadrul Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți au respins la rambursare TVA în sumă de X lei, în baza art. 147² alin. (1) lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, urmare cererii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile nestabilite în România pentru anul 2010, înregistrată cu nr. X/19.02.2013, cu numărul de referință X, depuse de X.– Polonia.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile societății nerezidente contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care

TVA solicitată la rambursare prin această decizie, a fost aprobată la rambursare prin Decizia de rambursare a TVA nr. X/30.09.2014.

În fapt, Decizia de rambursare a TVA nr. X/12.06.2013, prin care Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți a respins la rambursare TVA în sumă de X lei a fost emisă în urma depunerii cererii de rambursare pentru anul 2010, înregistrată cu nr. X/19.02.2013, motivul respingerii fiind nerespectarea termenului de depunere a cererii de rambursare.

În urmare depunerii cererii de rambursare înregistrată sub nr. 20518/02.07.2014 pentru aceeași sumă și pentru aceleași facturi, organul fiscal prin Decizia de rambursare a TVA nr. X/30.09.2014 a aprobat la rambursare suma de X.

În drept, conform art. 205 „Posibilitatea de contestare” din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat:

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.” [...]

De asemenea, potrivit art. 206 alin. (2) din actul normativ sus-menționat *„Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”*

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că decizia contestată a fost emisă în urma depunerii cererii de rambursare pentru anul 2010, înregistrată cu nr. X/19.02.2013, iar organul fiscal prin decizia nr. X/30.09.2014 a aprobat la rambursare suma solicitată prin cererea depusă în data de 26.06.2014 și înregistrată sub nr. X/02.07.2014.

Față de cele mai sus prezentate, contestația formulată de societatea AK-X. împotriva deciziei de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/12.06.2013, prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă de X lei este fără obiect și pe cale de consecință urmează a se respinge contestația ca fiind rămasă fără obiect, întrucât organul fiscal a aprobat la rambursare TVA solicitată prin decizia nr. X/30.09.2014.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 205, art. 206, art. 207, art. 209 și art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE

Respinge contestația privind TVA solicitată la rambursare stabilită prin Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în

România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/12.06.2013 în sumă totală de X lei, ca fiind rămasă fără obiect.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.